

Автори спиралися на широку джерельну базу, про що зокрема свідчить бібліографія навчального посібника, яка охоплює і класичні праці з теорії держави і права, і сучасні дослідження науковців, що вважаються провідними фахівцями у сфері проблем вітчизняного та зарубіжного правознавства.

Вбачається, що навчальний посібник «Правові системи сучасності» стане очікуваним навчальним виданням для студентів, викладачів і науковців у галузі теорії держави і права, а також усіх тих, хто цікавиться проблемами теорії правових систем та порівняльного правознавства.

О. П. ВІХРОВ

Олександр Петрович Віхров, доктор юридичних наук, професор, завідувач кафедри Чернігівського національного педагогічного університету імені Т. Г. Шевченка

НОВЕ ВИДАННЯ У ГАЛУЗІ ПІДПРИЄМНИЦЬКОГО ПРАВА*

Підприємницька діяльність як один з основних видів господарської діяльності здійснюється для досягнення економічних і соціальних результатів та з метою одержання прибутку. Правове регулювання господарської (підприємницької) діяльності спрямоване на забезпечення зростання ділової активності суб'єктів господарювання, розвиток підприємництва і на цій основі підвищення ефективності суспільного виробництва, його соціальної спрямованості відповідно до вимог Конституції України, утвердження суспільного господарського порядку в економічній системі України, сприяння гармонізації її з іншими економічними системами.

Враховуючи сказане, видання навчального посібника з підприємницького права, що має на меті сприяти формуванню спеціальних правових знань у сфері правового регулювання господарської діяльності у студентів юридичних та економічних спеціальностей, слід вважати своєчасним та актуальним.

Навчальний посібник «Підприємницьке право в схемах: загальна частина», що рецензується, має чітку структурно-логічну послідовність, кожна з глав посібника розкриває основні положення загальної частини підприємницького (господарського) права. Матеріал навчальної дисципліни викладено з використанням схем та таблиць, що сприятиме його кращому розумінню та допоможе студентам у засвоєнні складного і великого за обсягом матеріалу цієї навчальної дисципліни. До кожної теми наводяться питання для самоконтролю, що дає змогу студенту самостійно перевірити рівень засвоєння відповідного матеріалу. Опанування наведеного після кожної теми посібника переліку рекомендованих нормативно-правових актів та літератури дозволить розширити отримані знання з окремої теми, сприяти поглибленому вивченню навчального матеріалу допомогти у написанні курсових та магістерських робіт, наукових робіт для участі у конференціях тощо.

Особливо слід відзначити окремі положення, що вигідно відрізняють за змістом навчальний посібник, що рецензується, від більшості подібних видань з господарського (підприємницького) права. Найбільшою мірою це стосується включення до нього теми 7, де характеризується правовий статус суб'єктів організаційно-господарських повноважень, а також оригінального і доступного викладення матеріалу у темах 5, 6, 9, 10, 14 та інших.

У цілому навчальний посібник «Підприємницьке право в схемах: загальна частина» відповідає вимогам, що ставляться до навчально-методичних видань, і може бути рекомендований до друку. З урахуванням високого науково-методичного рівня викладеного матеріалу зазначений навчальний посібник заслуговує на присвоєння йому грифу Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України.

Участь студентів КУП НАН України в Парламентських слуханнях на тему: «Етнонаціональна політика України: здобутки та перспективи»

11 січня 2012 р. кращі студенти Київського університету права НАН України на запрошення Народного депутата України, голови Комітету з питань прав людини, національних меншин і міжнародних відносин О. Зарубінського, за сприянням ректора, професора, заслуженого юриста України Ю. Бошицького взяли участь у Парламентських слуханнях на тему: «Етнонаціональна політика України: здобутки та перспективи», що відбулися у сесійній залі Верховної Ради України. Разом зі студентами участь у слуханнях брали: проректор з навчально-методичної роботи М. Глух, завідувач відділення міжнародного права М. Дей, доцент кафедри міжнародного права та порівняльного правознавства О. Бурлак.

На початку засідання було зазначено, що за час незалежності Україна як поліетнічна держава досягла позитивних здобутків у етнонаціональній сфері, зокрема: надання національним меншинам можливостей для реалізації їхньої етнічної самобутності, використання рідної мови, культури тощо; створення відповідної законодавчої бази; збереження у державі загальної атмосфери міжетнічного миру і толерантності; розвиток міжнародного співробітництва у сфері захисту прав національних меншин з країнами, що мають з Україною етнічно споріднені спільноти – Росією, Румунією, Польщею, Угорщиною, Словаччиною, Молдовою, Білоруссю тощо. Важливим механізмом здійснення такої взаємодії є укладання міждержавних і міжвідомчих угод про співпрацю та діяльність міжурядових комісій з питань забезпечення прав осіб, які належать до національних меншин.

Поряд з цим, на сьогодні, залишається ряд питань, які потребують свого вирішення. Це, насамперед: вдосконалення законодавчої бази у сфері міжнародних відносин; забезпечення ефективної державної політики у сфері міжнародних відносин, розвитку культурної і мовної самобутності національних меншин; налагодження діалогу між органами влади та громадськими організаціями національних меншин, посилення ролі громадських консультативно-дорадчих органів у вирішенні питань етнокультурного розвитку національних меншин; завершення процесів облаштування депортованих кримських татар та осіб інших національностей, які повернулися для проживання на Україну, їх адаптації та інтеграції в українське суспільство; сприяння зміцненню зв'язків із закордонними українцями; забезпечення виконання ратифікованих Україною міжнародних угод у сфері дотримання прав національних меншин тощо.

Окреслення шляхів вирішення вказаних проблем, вироблення відповідних пропозицій та рекомендацій органам державної влади у сфері етнонаціональної політики, аналіз її сучасного стану та перспективи розвитку стали основою для проведення парламентських слухань та знайшли своє відображення у представлених доповідях учасників, зокрема, керівників та представників органів державної влади, всеукраїнських громадських організацій національних меншин та провідних наукових установ. З доповідями виступили: міністр культури М. Кулиняк, голова Комітету з питань прав людини, національних меншин і міжнародних відносин О. Зарубінський, заступник директора Інституту політичних та етнокультурних досліджень О. Майборода, уповноважений Верховної Ради з прав людини Н. Карпачова, народний депутат III–IV скликань Г. Удовенко, завідувач відділу правових проблем політології Інституту держави і права ім. В. М. Корецького НАН України І. Кресіна, почесний голова Демократичної спілки угорців України М. Товт та ін.

За результатами парламентських слухань та з урахуванням того, що у сфері етнополітики, яка є пріоритетною для повноцінного розвитку держави та реалізації її євроінтеграційних прагнень, потрібні реформи, учасники ухвалили ряд рекомендацій, адресованих Президенту України, Верховній Раді України, Комітету Верховної Ради України з питань прав людини, національних меншин і міжнародних відносин, Кабінету Міністрів України, Міністерству культури України, Міністерству освіти і науки, молоді та спорту України, Міністерству соціальної політики України, Державному комітету телебачення і радіомовлення України та Центральній виборчій комісії.

Майстер-клас доктора права Алана Скурбаті

18 січня 2012 р. в рамках концепції майстер-класів, ініційованої ректором, професором Ю. Бошицьким, відбувся майстер-клас доктора філософії та права, доктора міжнародного права із захисту прав людини Лундського університету (Швеція), Радника ООН і ОБСЄ з прав людини системи Організації Об'єднаних Націй в Україні 2006–2008 рр., експерта з міжнародних стандартів прав людини, представника Європейського поліцейського відомства в Афганістані Алана Скурбаті на тему: «Суть міжнародного права в галузі прав людини».

Розкриваючи суть міжнародного права А. Скурбаті наголосив на тому, що головна відмінність міжнародного права від національного – відсутність механізму примусу. Саме цим зумовлена особлива роль міжнародних декларацій та конвенцій у механізмі захисту прав людини. Також у своїй доповіді пан Скурбаті зауважив важливість правильного визначення обставин, за яких правопорушення визначається як «порушення прав людини». Для того, щоб студенти краще зрозуміли суть поняття «порушення прав людини», пан Скурбаті навів